

НЕДОЛІКИ РОБОТИ ВИКЛАДАЧА В СПІЛКУВАННІ З УЧНЯМИ

І СПОСОБИ ЇХ ПОДОЛАННЯ

<i>Недоліки в роботі викладача</i>	<i>Реакція учнів на недоліки</i>	<i>Способи подолання недоліків</i>
Невміння підтримувати увагу учнів.	Відсутність дисципліни і працездатності, учні постійно відволікаються, пустують.	Захоплююча розповідь; активізація навчального процесу.
Утруднення в розподілі уваги між всіма учнями.	Наявність аритмії в оволодінні знаннями.	Прогнозування інформації з урахуванням залучення до пошуку всіх учнів, цілеспрямоване акцентування діяльності.
Гостра реакція на будь-які відхилення в поведінці учнів.	Неприятне відношення до викладача.	Поєднання вимогливості з довірою.
Загравання перед учнями, прагнення сподобатися.	Безвідповідальна поведінка.	Дотримання міри у вимогах.
Надмірна артистичність в поведінці, невміння знайти необхідний тон в стосунках.	Несерйозне, нешанобливе відношення до викладача.	Ретельна обдуманість інформації та стилю поведінки.
Невміння концентрувати увагу на головному, природному.	Відсутність прагнення до оволодінню інформацією втрата упевненості в ученні.	Систематичне націлювання на відбір обов'язкової інформації.
Невміння співвідносити істотну інформацію зі змістом підручника.	Відчуття постійного перевантаження, втоми.	Орієнтація на оволодіння істотною (обов'язковою) інформацією по підручнику.
Нестійкий інтерес до цілей навчання і виховання.	Пасивне відношення до сприйняття інформації.	Постійне націлювання на переосмислення головного.
Ігнорування самостійної роботи учнів.	Втрата відповідальності і цілеспрямованості.	Чергування різних видів роботи.
Невиразність мові невміння правильно розставити акценти в процесі подачі інформації.	Байдуже відношення до інформації викладача.	Ретельне продумування відтінків в голосі при викладі інформації як чинник націлювання учнів на її осмислення.
Невміння спиратися на колектив учнів.	Пасивна поведінка частини учнів.	Постійна конкретизація завдань з урахуванням інтересів і можливостей учнів.
Недостатня увага до організації домашнього завдання .	Втрата відповідальності в виконанні установки педагога.	Періодична цілеспрямована перевірка осмислення учнями завдань викладача.
Механічне перенесення чужого досвіду в свою роботу.	Втрата уваги і інтересу, пасивна присутність на уроці.	Творче переосмислення методів навчання учнів відповідно ситуації, що складається .

НЕДОЛІКИ В УЧБОВІЙ РОБОТІ ВИКЛАДАЧА І СПОСОБИ ЇХ УСУНЕННЯ

<i>Діяльність педагога</i>	<i>Мотиви поведінки і стану учнів</i>	<i>Шляхи усунення недоліків</i>
Одноманітна структура уроку.	Пристосування до дій викладача, відсутність допитливості і інтересу.	Структура уроку, яка більш відповідна цілям навчання учнів.
Загроза як основний стимул спілкування.	Неприятне відношення до вимог викладача.	Емоційно-вольовий вплив у поєднанні з довірою до учня.
Зосередження уваги лише на тому, що відповідає інтересам учнів.	Відсутність уваги, нудьга.	Поєднання індивідуальної роботи з фронтальною, акцент на більш діяльний стан учнів.
Неуважне слухання учня, що відповідає (невчасне втручання у відповідь, постійне підштовхування).	Знервований стан учня, що відповідає.	Увага до логічно закінченої інформації (вербальної, засобами акцентів на головному, складання плану)
Недооцінка або переоцінка пізнавальних можливостей учнів.	Притуплення інтересу до навчання.	Творчий підхід до завдань (ускладнення або тимчасове полегшення).
Відсутність індивідуального підходу до учнів.	Втрата упевненості в знаннях.	Уміле і своєчасне заохочення інтересів учнів; постановка їх перед фактом та необхідністю інтелектуального зростання.
Формальна увага до розвитку пізнавальних здібностей учнів.	Уповільнення інтелектуального розвитку учнів, притуплення інтересу до навчання, подолання труднощів.	Створення творчої активності.
Нераціональний розподіл часу на уроці.	Відсутність системи в роботі, нестійкий орієнтир в навчанні.	Впорядкування дозування часу на уроці відповідно до його цілей (при опиті, викладі нового, закріпленні..)
Протиставлення себе учням.	Конфронтація з викладачем.	Розумна вимогливість при встановленні ділових стосунків.
Перевага словесних методів.	Зниження інтересу до інформації, що надається викладачем.	Посилення уваги до частково пошукових проблемних методів спілкування.
Підвищена увага до проблемного навчання.	Невміння будувати логічно закінчену розповідь.	Поєднання пояснювальне - ілюстративних і евристичних методів спілкування.
Використання наочних посібників лише як ілюстративного матеріалу(як залучення додаткової інформації).	Невміння застосовувати наочність як джерело придбання нових знань.	Обґрунтування шляхів поєднання слова вчителя і засобів наочності (по Л.В.Занкову).

<i>Діяльність педагога</i>	<i>Мотиви поведінки і стану учнів</i>	<i>Шляхи усунення недоліків</i>
Формальне відношення до оцінювання знань учнів.	Втрата інтересу до заохочення викладача, негативне відношення до навчання.	Ознайомлення учнів з критеріями оцінювання.
Перевантаження учнів додатковою інформацією.	Надмірна втома незадоволеність собою і навчанням.	Ретельний відбір додаткової інформації.
Знеособлений підхід до учнів (байдужість до їх внутрішнього світу маскування власних стосунків до учнів).	Неповага до педагога як несерйозної і невідповідальної людини.	Дійсна любов до справи, до учнів, відвертість в стосунках і в спілкуванні.
Ігнорування труднощів, з якими зустрічаються учні при осмисленні нового матеріалу.	Втрата віри в свої сили, негативне відношення до навчання.	Переосмислення обов'язкової інформації з урахуванням доступності оволодіння їй учнями; додаткові індивідуальні заняття (у особливих випадках).
Недооцінка або переоцінка абстрактного і конкретного в навчанні (недостатня увага до формування змістовних узагальнень, коли засвоєння абстрактно-загального передуює засвоєнню конкретного).	Нервові відношення до оволодіння знаннями ігнорування наочно-матеріальних умов походження понять.	Зміна типу мислення проектного змістом і методами навчання; переорієнтація розсудливо-емпіричного мислення на розвиток у учнів науково-теоретичного мислення (по В.В. Давидову).